

Az Alkotmánybíróság részére
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján
1055 Budapest, Markó u. 25.
(postacím: 1887 Budapest, Pf. 28.)

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
TÁJÉKOZTATÓ IRATOK
ÜGYSZÁM: 1015/2015-06-29
KEZDŐ: FAXON
ÉRKEZÉS: 2015-06-29
GYÚJTÓ: FAXON
KÖZTÜP: 1 db
IRATON: 1 db

Alkotmányjogi panasz a Kúria, mint
felülvizsgálati bíróság által hozott
Bfv. III.512/2014/6 számú végzése
ellen.

g

Tisztelt Alkotmánybíróság!

lc

az ellenem lefolytatott büntetőeljárásban a megismételt eljárás során első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. január 31-én kihirdetett 22.B.21.409/2013/70 számú elmarasztaló ítéletét, valamint ezt az ítéletet helyben hagyó Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2014. május 29-én meghozott 24. Bf.7103/2014/5 számú végzését helyben hagyó a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által 2015. március 31-én hozott Bfv. III.512/2014/6 számú végzése ellen a számomra nyitva álló törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panaszt

nyújtok be elsődlegesen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény (továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján, másodlagosan az Abtv. 26 § (1) bekezdése alapján.

Ennek keretében kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság vizsgálja meg / állapítsa meg a Kúria végzésének (melyet mellékletben csatolok) Alaptörvény ellenességét, és semmisítse meg azt, mely a létebb részletezésben hivatkozottak szerint Alaptörvényben és az azt megelőző az ellenem lefolytatott eljárás idején hatályos Alkotmányban biztosított alapjogaimat súlyosan sérti.

Ezen kívül abban az esetben, ha a Kúria által is hivatkozott a BKV Zrt. ellenőrzési tevékenységét szabályozó rendelkezések, jogszabályok- 2/2006. számú Szakszolgálatvezetői rendelkezés, munkaköri leírás és az Etikai és Viselkedési Kódex-, valamint az Utazási feltételek (melyeket mellékletben csatolok) Alaptörvény ellenessége a lent részletezett alkotmányos jogokat érintő indokok alapján megállapításra kerül, az Alaptörvény ellenességét mondja ki, azokat semmisítse meg.

I. Az indítványozói jogosultság alátámasztása

1. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott Bfv. III.512/2014/6 számú végzését 2015.04.28-án vettem kézhez postai kézbesítés útján.

2. A végzés az ügy érdemében hozott olyan Alaptörvény (az ellenem lefolytatott eljárás idején hatályos Alkotmány) ellenes bírói döntés, mely az Alaptörvénynek nem megfelelő anyagi jog értelmezésén alapul, az alábbiakban kifejtettek szerint több az Alaptörvényben illetve az azt megelőző Alkotmányban, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított alapjogomat is közvetlenül sérti (személyes érintettségem nyilvánvaló), vagyis a Kúria alaptörvénynek nem megfelelő jogértelmezése közvetlenül okozza az elmarasztaló határozatot, vagyis a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény - ellenességről van szó, valamint alaptörvénynek nem megfelelő okirati bizonyítékokra hivatkozik.

Illetve panaszom alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést is felvet, mivel a közforgalmú tömegközlekedési eszközt működtető gazdasági szervezetnél végrehajtó vagy biztonsági szolgálatot

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
Ügy száma: 1015/2015-06-29
Érkezett: 2015 JÚL 19.
Darab: 8 db
Kézelt: H

ellátó személy (közfeladatot ellátó személy) jogszerű eljárásának és az adott közszolgáltató szolgáltatásait igénybe vevő utas szabad mozgásához való jogának egymáshoz való viszonya sokat vitatott kérdés, mely az ellenem folyó büntetőeljárás során is felvetődött.

3.

A Kúria végzése ellen az 1998. évi XIX. a Büntetőeljárásról szóló törvény (továbbiakban Be.) 3. § (4) bekezdése szerint fellebbezésnek helye nincs, valamint a Be. 416. § (4) b. pontja a felülvizsgálatot zárja ki, így teljes mértékben kimerítésre került a jogorvoslati lehetőségem.

II.

Az alkotmány hivatkozott pontjai, melyek sérültek a Kúria által hozott végzés során:

A.

Személyes alkotmányos jogaim sérelmével kapcsolatosan:

1949. évi XX. törvény A Magyar Köztársaság Alkotmánya (továbbiakban : Alkotmány) ide vonatkozó részei:

A jogállamiság elvéből fakadó tisztességes eljáráshoz való jog:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független demokratikus jogállam.”

E tartalommal azonos az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése.

valamint a

57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

„57. § (4) Senkit sem lehet bűnösnek nyilvánítani és büntetéssel sújtani olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog szerint nem volt bűncselekmény.”

E tartalommal azonos az Alaptörvény XXVIII. cikk (4) bekezdése, valamint az EJEE I. fejezet 7. cikke is foglalkozik a kérdéssel.

„55. § (1) : A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabadságra, és a személyi biztonságra, senkit sem lehet szabadságától másként, mint a törvényben meghatározott okokból, és a törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.”

E tartalommal azonos az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdés, valamint az Európai Emberi Jogok Egyezménye (továbbiakban EJEE) I. fejezet 7. cikke is foglalkozik vele.

A személyes szabadság egyik megnyilvánulási formája a szabad mozgás joga, melybe beleértendő a közterületen való helyváltoztatás szabadsága is, az előbb említett törvényhellyel kapcsolatosan értendő:

„58. § (1) Mindenkit, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén - törvényben meghatározott esetek kivételével – megillet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának joga, beleértve a lakóhely vagy az ország elhagyásához való jogot is.”

E tartalommal azonos az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése, valamint megtalálható az EJEE 4. kiegészítő könyv 2. cikk (1) bekezdésében is.

B.

A kúria végzésében hivatkozott szabályzatok alkotmányossági kérdésével kapcsolatosan az alkotmány ide vonatkozó részei:

Jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független demokratikus jogállam.”

E tartalommal azonos az Alaptörvény B. cikk (1) bekezdése.

„8. § (2): A Magyar Köztársaságban alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja”

E tartalommal azonos az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése.

„58. § (1) Mindenkit, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén - törvényben meghatározott esetek kivételével – megillet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának joga, beleértve a lakóhely vagy az ország elhagyásához való jogot is.”

E tartalommal azonos az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése, valamint megtalálható az EJEE 4. kiegészítő könyv 2. cikk (1) bekezdésében is.

III.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által hozott jelen beadvánnyal megtámadott végzés és a végzéssel záródó felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló büntetőeljárás fontosabb adatai:

A.

Az ítélet alapjául szolgáló az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás (mely a felülvizsgálat esetén is irányadó tényállás volt:

██████████ vádlott 2008. augusztus 1. napján 14 óra 20 perc körüli időben a Budapest VII. kerület Baross téri metróállomásról felvezető mozgólépcsőt elhagyva, átadta a menetjegyét ██████████ jegyellenőrnek, és anélkül, hogy az ellenőrzést megvárta volna – így az ██████████ meggyőződhetett volna a menetjegy érvényességéről – a vádlott továbbhaladt. **Miután ██████████ a vádlott menetjegyét érvényesnek találta, azt a vádlott részére vissza kívánta adni, és ezért odaszólt kollégájának, ██████████ jegyellenőrnek, hogy a vádlottat állítsa meg.** ██████████ - észlelve, hogy a vádlott nem várja meg az ellenőrzés végét, és nem veszi vissza ██████████ a menetjegyét – megkérte a vádlottat arra, hogy álljon félre, várja meg a jegyét. Kérésének nyomatékosítása végett jobb karját a vádlott elé nyújtotta. ██████████ vádlott ekkor sem állt meg, és ██████████ kinyújtott karjának nekiment. Ez az érintkezés a vádlott hasán lévő friss műtéti seb miatt a vádlottnak fájdalmat okozott, amitől a vádlott indulatossá vált, és egy alkalommal ököllel arcon ütötte, majd combon rúgta ██████████ sértettet.

A bántalmazás következtében a sértett arcán és orrán zúzódásos sérülés keletkezett, amelynek gyógytartama nyolc napon belüli – azonban figyelemmel a sérülés helyére és jellegére, a sérüléseket kialakító erőbehatás nagyságára – súlyosabb, nyolc napon túli büntetőjogi gyógytartamú sérülések is kialakulhattak volna.”.

B.

A felülvizsgálat alapjául szolgáló elsőfokú bíróság jogerős bírósági ítélete bűnösségemet mondta ki:

- közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntetében (1978. évi IV. törvény Btk. 230. §, 229. § (1) bekezdés)
- testi sértés büntetékének kísérletében (1978. évi IV. törvény Btk. 170. §(1) – (2) bekezdés).

C.

A Kúria által hivatkozott 1978. évi IV. törvény - Btk. 2008.08.01-jén (az eset idején) hatályban lévő az ügyvel kapcsolatos paragrafusai

Btk. 229. § (1) bekezdés:” Aki hivatalos személyt vagy külföldi hivatalos személyt jogszerű eljárásában erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozza, intézkedésre kényszeríti, vagy eljárása alatt, illetőleg emiatt bántalmazza, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”

Btk. 230. §:„A 229 § rendelkezései szerint büntetendő, aki az ott meghatározott cselekményt közfeladatot ellátó személy ellen követi el.”.

Btk. 137. § 2.a pontja:” E törvény alkalmazásábanközfeladatot ellátó személy:a közforgalmú tömegközlekedési eszközt működtető gazdasági szervezetnél végrehajtó vagy biztonsági szolgálatot ellátó személy,....”.

Btk. 329.§ :” (1) Aki

a) más szellemi alkotását sajátjaként tünteti fel, és ezzel a jogosultnak vagyoni hátrányt okoz,
b) gazdálkodó szervezetnél betöltött munkakörével, tisztségével, tagságával visszaélve más szellemi alkotásának hasznosítását vagy az alkotáshoz fűződő jogok érvényesítését attól teszi függővé, hogy annak díjából, illetve az abból származó haszonból vagy nyereségből részesítsék, illetve jogosultként tüntessék fel, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Btk. 330. § : „Aki a hitel fedezetét egészben vagy részben elvonja, vagy a hitelezőnek a fedezetből való kielégítését más módon megghiúsítja, vétséget követ el és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő. „

IV.

Alaptörvényben biztosított jogaim, melyet a Kúria Bfv. III. 1.512/2014/6. számú végzésében megsértett, és e jogaimat sértő a Kúria részéről hivatkozott alkotmányellenes jogi indoklások:

Bevezetesként:

Mivel a felülvizsgálati indítvány alapjául szolgáló törvényi tényállás 2008.08.01-jén történt esetet ír le, akkor még a 1949. évi XX. törvény, az Alkotmány volt hatályban, jelenleg azonban az Alaptörvény, ezért a következőkben mindkét törvény - egymásnak megfelelő - részeire hivatkoztam a II. A pontban.

Hivatkozom az Alkotmánybíróság 22/2012 (V.11) AB határozatában foglaltakra a jelen beadvány további pontjaiban hivatkozott az Alaptörvényt megelőzően hozott AB határozatokkal kapcsolatban (mivel a büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekmény idején az Alkotmány volt hatályban, a Kúria felülvizsgálati eljárása idején pedig már az Alaptörvény volt hatályban) :

” Az Alkotmánybíróságnak azokra az alapértékekre, emberi jogokra és szabadságokra, továbbá alkotmányos intézményekre vonatkozó megállapításai, melyek az Alaptörvényben nem változtak meg alapvetően, érvényesek maradnak. Az előző Alkotmányon alapuló alkotmánybíróági döntésekben kifejtett elvi jelentőségű megállapítások értelemszerűen irányadóak az Alaptörvényt értelmező alkotmánybíróági döntésekben is. Ez azonban nem jelenti az előző Alkotmányon alapuló határozatokban kifejtettek vizsgálódás nélküli, mechanikus átvételét, hanem az előző Alkotmány és az Alaptörvény megfelelő szabályainak összevetését és gondos mérlegelést kíván. Ha az összevetésnek az az eredménye, hogy az alkotmányjogi szabályozás változatlan vagy jelentős mértékben hasonló, az átvételnek nincs akadálya. Másrészt az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybíróági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni.”

Valamint hivatkozással a 31.1990 határozatban foglaltakra, miszerint: „Az Alkotmánybíróságtól származó, az AB tv. 1. §-ának g) pontján alapuló alkotmányértelmezés annyiban különbözik az

egyéb értelmezésektől, hogy az mindenkire kötelező (erga omnes) hatályú, ...”

Alkotmányos jogom megsértésével kapcsolatban:

Álláspontom szerint a Kúria a felülvizsgálati eljárás során - melyben jelentős kérdés az utassal szemben fellépő BKV Zrt. jegyellenőr munkavégzésének jogszerűsége – legalizálta az alkotmányellenes magatartást, melyet velem szemben tanúsított a sértett. Alkotmányos jogomban – a szabadsághoz és ezzel kapcsolatosan a szabad mozgáshoz való jogomban sértett a metró kijáratnál a jegyem megvárása felszólító és egyben ezért fizikálisan feltartóztató BKV Zrt. alkalmazásában álló jegyellenőr, ugyanis semmilyen alkotmányos joga nem volt arra, hogy a részemre már értéktelen, még egyszer fel nem használható jegy a metró kijáratánál történő visszavételére kényszerítsen és ezzel szabad mozgásomban korlátozzon – különösen miután kollégája meggyőződött a jegy érvényességéről, ahogy erre a törvényi tényállás is hivatkozik.

Miután alkotmányos jogomban sértett a velem szemben fellépő megállásra és a jegyem visszavételére felszólító, fizikálisan feltartóztató jegyellenőr, így cselekedete semmiképpen sem lehetett jogszerű, mert ami alkotmányellenes cselekedet, az nem lehet jogszerű. Megjegyzem, hogy a jegyellenőrzést végző jegyellenőr is jogszerűtlenül járt el, amikor a kollégáját arra kérte, hogy állítson meg (ő már biztosan tudta akkor, hogy érvényes a jegyem), mert alkotmányellenes cselekedetre szólította fel.

A tisztességes eljáráshoz való jogomban is sértett a velem szemben fellépő engem jogaimban korlátozó jegyellenőr, mert a köztünk fennálló szerződéssel is ellentétesen járt el, és a törvényekben foglaltakkal ellentétesen érvelve is jogszerűnek minősített a Kúria a jegyellenőr eljárását.

Mivel kétszeresen is alkotmányellenes cselekedetet legalizált a bíró, vagyis egy alkotmányellenes eljárást jogszerűnek minősített, maga is alkotmányellenesen cselekedett ezáltal, (II. A. pontban hivatkozott) alkotmányos jogaimban sértett.

A kúria végzésében megfogalmazott indoklás ide vonatkozó részei:

„Az adott esetben nem vitatott, hogy a sértett közfeladatot ellátó személy volt, miután jegyellenőri feladatot látott el. Feladatkörébe tartozott a menetjegyek ellenőrzésével kapcsolatos tevékenység. Az erre vonatkozó szabályokat - mint arra a felülvizsgálati indítvány helyesen hivatkozott- a 2/2006. számú Szakszolgálatvezetői rendelkezés, munkaköri leírás és az Etikai és Viselkedési Kódex határozta meg. E körben ██████████ ellenőr jogosult volt az utazási feltételek betartását ellenőrizni; a menetjegy érvényességéről meggyőződni.”

„Nem kétséges, hogy a tömegközlekedési eszközök igénybevételével – az azokon történő utazással mint ráutaló magatartással – az utas és a szolgáltató között a polgári jog által szabályozott szerződéses jogviszony létesült, melynek alapján az utas alapvető kötelezettsége, hogy az utazási szabályoknak magát alávesse, a szolgáltató pedig ellenőrzésére jogosult.”

„Azzal tehát, hogy a terhelt a tényállás szerinti tömegközlekedési eszközt igénybe vette, elfogadta e szolgáltatás igénybevételének jogszabályi és a szolgáltatók által az utazók számára közölt feltételeit. E feltételek körébe tartozik az igénybe vett szolgáltatás ellenértéke megfizetéséről való szolgáltatói meggyőződés, ami konkrétan a menetjegy ellenőrzésében – nyilvánul meg.”

„Az elbírálendő ügyben az sem vitatott, hogy a közlekedési szolgáltató az utazókkal közölt utazási feltételek körében ugyan szabályozta a menetjegy-ellenőrzés kérdéseit, azonban ezek a

szabályok olyan kifejezett rendelkezést nem tartalmaztak, miszerint az utas a menetjegy-ellenőrzés megtörténtét, annak befejezését köteles megvárni, s amíg az folyik, a menetjegy-ellenőrzés helyszínéről még az érvényes menetjeggyel utazó sem távozhat el.”

„Az utasnak ez a kötelezettsége azonban a polgári jog általános szabályiból egyértelműen következik. A cselekmény idején hatályban volt 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4.§ (1) bekezdése szerint ugyanis a polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.”

„A törvényben szabályozott együttműködési kötelezettség az utas részéről akkor teljesül, ha a menetjegy ellenőrzésének a befejezéséig az ellenőrzés helyét nem hagyja el.”

„Egészen nyilvánvaló ugyanis, hogy a menetjegy-ellenőrzés befejezésének bevárása nélkül a szolgáltatás igénybevétele jogszerűségének ellenőrzése értelmét vesztené. A menetjegy ellenőrzése pedig akkor fejeződik be, amikor a szolgáltató jegyellenőrzésre jogosult alkalmazottja a neki átadott jegyet az utasnak visszaszolgáltatja, illetve érvényes menetjegy hiányában a pótdíjfizetési eljárás megindításához szükséges adatokat rögzíti.”

„Amikor tehát a konkrét esetben a sértett a terheltet megállásra kérte és a karját előre nyújtotta, a menetjegy ellenőrzése még folyamatban volt. Ekként a sértett alakilag jogszerűen intézkedett, a terhelte pedig a közfeladatot ellátó személyt jogszerű intézkedésében akadályozta azzal, hogy őt bántalmazta.”

Tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatban

Megjegyzem, hogy a BKV Zrt. 2008.08.01-jén, amikor az eset történt, bár a Vasúti Törvény 20. § (1) bekezdése szerint kellett volna rendelkeznie Üzletszabályzattal, mely meghatározza az utas és a közte lévő szerződés jogi alapjait, ezzel nem rendelkezett. Ezt állapította meg az állampolgári jogok országgyűlési biztosa is az OBH 3078/2008. számú ügyben (melyet mellékletként csatolok), mely többek között a cselekmény idején is fennálló BKV Zrt. jegyellenőrzési tevékenység vizsgálatával is foglalkozott. A hivatkozott OBH jelentés szerint a BKV Zrt. azzal, hogy nem rendelkezik üzletszabályzattal, mind formálisan, mind érdemben sérti az utasok jogállamiságából fakadó jogbiztonságához való jogát.

Abban az időben az utas részére csak az Utazási Feltételek (melyet mellékletként csatolok) voltak megismerhetőek az utas számára, amelyben az utas részére az volt csupán előírva a jegyellenőrzéssel kapcsolatban, hogy:

„3. A jegyek és bérletek használata
Valamennyi jegyet, bérletet vagy utazásra jogosító egyéb igazolványt/igazolást **ellenőrzéskor át kell adni az ellenőrzést végző személynek.**

A *vonaljegy* autóbuszon, trolibuszon, villamoson és a fogaskerekűn a vonal teljes hosszán, valamint a HÉV-en Budapest közigazgatási határáig érvényes átszállás és/vagy útmegszakítás nélkül, nyomtatásos jegykezelővel történő érvényesítés esetén legfeljebb 60 percig. A metróhálózaton belül (ideértve a MILLFAV-ot is) 60 percig érvényes és átszállásra is jogosít. Az éjszakai (900-as vonalszámozású) járatokon 90 percig jogosít utazásra. A metróon, a MILLFAV-on és bizonyos HÉV állomásokon az utazás megkezdése előtt, a peronzár vonalon való áthaladás előtt kell kezelni, a többi közlekedési eszközön felszállás után azonnal érvényesíteni kell a jegykezelő készülékkel. Az érvényesített jegyet nem szabad másra átruházni, az utazás végéig meg kell őrizni.” „,

Az utazási feltételekben leírtaknak teljes mértékben eleget tettem azzal, hogy a metró bejáratnál érvényesítettem jegyem az érvényes jegyemmel utaztam és a kijáratnál az ellenőrnek ellenőrzés

céljából átadtam jegyemet. Az utazási feltételekben leírtakból egyértelműen következik, hogy az ellenőrzésre átadott bérlet visszaadását megvárja az utas, mivel arra még máskor is szüksége lesz, fel tudja használni, azonban a leírtakból semmi esetre sem következik az, hogy az utasnak a a metró kijáratnál ellenőrzésre átadott jegyét, mely már nem használható fel többé, értékkel nem bír számára, meg kell várnia.

Sehol nem volt leírva, hogy kötelességem visszavenni a jegyem, megvárni, hogy a jegyet a kijáratnál az ellenőr visszaadja. Ebből következően, mivel a részemre megismerhető kötelezettségeket teljes mértékben betartottam, a Kúria által hivatkozott 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 4.§ (1) bekezdése szerinti kölcsönös együttműködési kötelezettségemnek is eleget tettem.

Megjegyzem, hogy 2009-ben a BKV Zrt. a jegyek, bérletek használatára vonatkozó részt az Utazási feltételekben annyiban módosította, hogy kikötötte, hogy az utasnak a jegyét a metró kijáratnál lévő fehér vonalig meg kell őriznie. Bár nem szó szerint szabályozta az utazási feltételekben a BKV Zrt. , hogy jegyellenőrzéskor meg kell várnia az utasnak, hogy részére visszaadja az ellenőr a jegyét, de abból, hogy a fehér vonalig meg kell őriznie, egyértelműen következik, mert anélkül ennek a szabályozásnak nem tud eleget tenni. Ez azonban 2008.08.01-jén még nem képezte részét az Utazási feltételeknek.

A leírtak alapján a velem szemben fellépő BKV Zrt. alkalmazásában álló jegyellenőr, aki a jegy visszavétele miatt fizikálisan feltartóztatott (miután kollégája meggyőződött, hogy érvényes a jegyem), az Alkotmányban biztosított személyes szabadságomban és ezzel összefüggésben a szabad mozgásomban korlátozott, valamint a tisztességes eljáráshoz való jogomban is sértett.

Az ombudsman leszögezte azt is a hivatkozott jelentésében, hogy a BKV Zrt. egy közszolgáltatást végző szerv. Valamint a jelentés 9. oldalán a BKV Zrt. és utasa közti szerződésről így ír: "A BKV Zrt. és utasa közötti jogviszony egy vállalkozási szerződés, amelynek keretében a BKV Zrt. arra vállal kötelezettséget, hogy utasát díjfizetés ellenében egy adott megállótól egy másikig elszállítja. E szerződés lényeges tartalmi eleme a szolgáltató részéről, hogy utasát- annak életét, testi épségét, és egészségét valamint a járműre jogszerűen felvihető vagyontárgyait megóvva az utas által kívánt megállóig szállítja, az utas részére pedig az, hogy e szolgáltatásért díjat fizet. A BKV Zrt. szolgáltatásaiért fizetendő díjakat a Viteldíj - rendelet határozza meg. Az utazási feltételek szerint a szerződés azáltal jön létre, hogy az utas a BKV Zrt. járművére felszáll, illetve a metró és a HÉV esetében a peronzár vonalát átlépi. A BKV Zrt. e szerződése a Ptk. 205/A. §-a értelmében általános szerződési feltételnek minősül."

A Kúria is a polgári jog keretei között vizsgálta az ellenőr eljárására vonatkozó előírásokat, valamint a BKV Zrt. -vel kapcsolatos polgári jogviszonyom keretei közötti kötelezettségemet.

Az idézett jelentésben hivatkozott Ptk. 205/A. § (1) bekezdése szerint: „Általános szerződési feltételnek minősül az a szerződési feltétel, amelyet az egyik fél több szerződés megkötése céljából egyoldalúan, a másik fél közreműködése nélkül előre meghatároz, és amelyet a felek egyedileg nem tárgyalnak meg.”

Az általános szerződési feltételekkel kapcsolatban a Ptk. 207. §-a így rendelkezik:

„(1) A szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett.

(2) Ha az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződés tartalma az (1) bekezdésben foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg **egyértelműen, a feltétel meghatározójával szerződő fél, illetve a fogyasztó számára kedvezőbb értelmezést kell elfogadni.** „

Ebből egyértelműen következik, hogy a BKV Zrt. utazási feltételében leírtakra vonatkozóan az általam értelmezett mód az irányadó, mely alapján nem kötelezettségem a jegy megvárása, csak annak kijáratig való megőrzése és ellenőrzésre való átadása, mivel az utazási feltételekben megfogalmazott: „Valamennyi jegyet, bérletet vagy utazásra jogosító egyéb igazolványt/igazolást **ellenőrzéskor át kell adni az ellenőrzést végző személynek.**” szavak általános jelentéséből egyértelműen az következik, hogy ellenőrzésre át kell adni a jegyet. Az nem következik belőle, hogy vissza is kell venni.

Azáltal tehát, hogy a Kúria a fent hivatkozott Ptk. törvényben foglaltakkal ellentétesen érvelt, vagyis amikor azt a kijelentést teszi, hogy nekem kötelességem megvárni a jegyem, illetve a jegyellenőrzés addig tart, míg visszaveszem a jegyem, és ezzel alátámasztva alakilag jogszerűnek ítélve a szabad mozgásomban korlátozó sértett eljárását, a bírói hatalmát túllépve a tisztességes eljáráshoz való alkotmányos jogomban sértett, túl azon, hogy az Alkotmányban biztosított szabad mozgásomban is korlátozott a feltartóztató jegyellenőr, és ennek ellenére is jogszerűnek ítélte az eljárását a Kúria, így ezzel duplán is alkotmányos jogomban sértett.

„A bíróság egyedi jogvitát eldöntő határozata mögött mindig az a vélelem húzódik meg, hogy az formailag egy előzetes döntésen-jogszabályon –alapul és tartalmilag annak meg is felel. Ha bebizonyosodik, hogy a döntés –a bírói határozat (ítélet vagy végzés) –nem felel meg a jogszabályoknak, ez azt jelenti, hogy a bírói hatalom túllépte a hatalommegosztásnak az Alkotmány által konstituált rendjét és –a magyar Alkotmány által lehetővé nem tett módon –közvetetten bár, mégis bizonyos értelemben az előzetes döntés: a jogszabály megalkotására jogosult hatalmi ág funkciójának gyakorlása területére tévedt. A bírói hatalmi ág eme „eltévelyedésének” szankciója szigorú, egyben alkotmányos szempontból garanciális is. Ha bebizonyosodik, hogy a bírói döntés nem felel meg a jogszabályoknak, azt nem lehet végrehajtani, sőt: ellene jogorvoslatnak van helye, melynek során az ilyen határozatot megsemmisítik” [38/1993 (VI.11.) AB határozat]

Ismét hivatkozva az ombudsman jelentésére: „A tisztességes eljáráshoz való jog az Alkotmányban explicit módon nem nevesített, de az alkotmánybírói gyakorlatban az 57. § (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a 2. § (1) bekezdésből eredő eljárási garanciák védelmének egymásra vonatkoztatásából tartalmilag levezetett alkotmányos alapjog (315/E/ 2003. AB határozat). Noha a tisztességes eljáráshoz való jog a gyakorlatban elsősorban a közigazgatási hatóságok eljárása során nyer értelmet, az ügyfelekkel, szerződéses partnerekkel, utasokkal kapcsolatos eljárásai során a közszolgáltatást végző szervektől is elvárható. Az Alkotmánybíróóság a határozatban utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye (/1998. (III. 11) AB határozat, 14/2014. (V.7) AB határozat)

Az Alkotmánybíróóság értelmezésében jogbizonytalanságot teremt, ha a közigazgatási szerv az állampolgárokat a jogszabály túlbuzgóságából vagy hibás értelmezésből eredő indokolatlan zaklatásnak teszi ki. (49/1995. (VI.30.) AB határozat). Álláspontom szerint ugyanilyen jogbizonytalanságot eredményezhet a közszolgáltatást nyújtó szerv, ha tevékenysége során ügyfeleit, utasait túlbuzgóságából vagy valamely jogszabály hibás értelmezéséből eredően indokolatlan zaklatásnak teszi ki.”

Valamint azáltal, hogy a Kúria olyan cselekedetet ró a terhemre - meg kell várnom a jegyem – mely a fent hivatkozott Ptk. ide vonatkozó részeiből egyértelműen nem kötelességem (205/A. § (1) bekezdés és 207. § (1) és (2) bekezdések), és erre alapította a döntése indoklását, az alkotmányos szintre emelt nullum crimen/ nulla poena sine lege alkotmányos rangú alapelv (Alaptörvényben szabályozott. Atv. XXVIII. cikk (4) bekezdés/ Alkotmány 57. § (4) bekezdés).

Az Alkotmánybíróóság is foglalkozott ezzel az elvvel a 11/1992 határozatában:” Az Alkotmánybíróóság a nullum crimen et nulla poena sine lege elvét a büntetőjogi legalitás alkotmányos elve alapján értelmezi.”. Az elv nem csak alkotmányos principium, hanem a

nemzetközi szerződésekben is megtalálható. Európai Emberi Jogok Egyezménye 7. cikk, ENSZ Egységokmány 15. cikk.

„A bűncselekménnyé nyilvánításnak és büntetéssel fenyegetésnek alkotmányos indokon kell alapulnia”.

A hivatkozott alapelv szerint a büntetőjogban csak az írott törvény tartalmazhat kötelező erejű rendelkezést, vagyis a szokásjog és a bírói jog alkalmazása az elkövető terhére tilalmazott.

Ebből következően, ha az Utazási Feltételekben nincs írott szabály arra vonatkozóan, hogy mi az utas kötelessége jegyellenőrzéskor a jegy átadása után, akkor nem is lehet azt megkövetelni, illetve annak elmaradása esetén azt a mulasztó terhére (jelen eljárásban terhemre) róni.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során ezt az alkotmányos jogot is megsértette (57. §. (4) bekezdés)..

A fentiek alapján mind a velem szemben fellépő jegyellenőr (a büntetőeljárás sértettje), mind a büntetőeljárásban a Kúria megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogomat.

Személyi szabadság- szabad mozgás korlátozásához fűződő jogom

A 65/2003 (XII.18.) AB határozat szerint: „A személyi szabadság az egyén olyan autonómiáját jelenti, amely feltételezi a teljes akarati és cselekvési szabadságot a jog keretei között.”.

Ezzel kapcsolatban hivatkozom az alapvető jogok biztosának az AJB- 1312/20123. számú ügyében megfogalmazottakra, melyben hivatkozik az Alkotmánybíróság 66/1991 (XII.21.) AB határozatára:

” Az Alkotmánybíróság 66/1991 (XII.21.) Ab határozatában kiemelte, hogy a személyes szabadság alkotmányos alapjogát törvény az Alkotmány megengedő rendelkezése folytán korlátozhatja. Az egyes korlátozó rendelkezések azonban csak akkor fogadhatók el alkotmányszerűnek, ha az általuk elérni kívánt és alkotmányosan elismert célhoz képest a korlátozás szükségszerű és arányos. E követelmény az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésének és az alapvető jogok lényeges tartalmának korlátozását tiltó I. cikk (3) bekezdésének egymásra vonatkoztatásán alapul.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a személyes szabadsághoz való jog és a mozgásszabadsághoz való jog egymáshoz vonatkoztatása alapján a személyes szabadsághoz való jog érdemben felhívható valamennyi, a mozgás és helyváltoztatást is korlátozó jogszabály alkotmányossági megítéléséhez. A mozgásszabadsághoz való jog személyes szabadsághoz való joggal együttesen is értelmezhető.[46/1994. (X.21.) AB határozat].”

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az 55. § (1) bekezdése védelmet nyújt a szabadságtól való megfosztásnak nem minősülő, de a személyi szabadság bizonyos – esetről esetre megítélt- mértékű korlátozásával szemben is, mint például a felvilágosítás kérése céljából történő feltartóztatás a 13/2003 (IV. 9.) AB határozatban.

A **13/2003. (IV. 9.) AB határozat**, mely határozat az 2008.08.01-jén hatályban lévő Alkotmányt vette alapul, mely a közterület felügyeletről szóló törvényben: „A válaszadás idejéig a kérdezett személy feltartóztatható” szövegű mondata alkotmányellenes, a feltartóztatással kapcsolatban ennek indoklása többek között az alábbiakat tartalmazta: „..a személyi szabadsághoz való jog sajátos tartalma miatt- korlátozásnak minősül, egyúttal érinti az Alkotmányban sui generis jogként meghatározott mozgásszabadságot is. "Az **Emberi Jogok Európai Bírósága** joggyakorlatában a mozgásszabadság és a tartózkodási hely megválasztásának szabadsága a személyes szabadság egyik megnyilvánulási formájának tekinthető. Az Alkotmánybíróság a 60/1993. (XI. 29.) AB határozatban értelmezte e jogok alkotmányos tartalmát, s megállapította, hogy - különböző megnyilvánulásaikban, így pl. a közlekedés szabadsága terén - a helyváltoztatáshoz való jog

szabadságát jelentik. (ABH 1993, 507, 509-510.) [35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABK 2002. június-július, 288, 295.]. „

„A korlátozásra vonatkozó törvényi szabályozásnak - az Alkotmány rendelkezéséből fakadóan - tartalmaznia kell a korlátozás okát, továbbá meg kell határoznia az adott korlátozási formának megfelelő eljárást.

A korlátozás arányosságának és ezzel együtt alkotmányosságának megítélését az alkotmányi követelményeken alapuló tényezők befolyásolják. Ennek körében meghatározó jelentőségű a mozgás- és személyi szabadság korlátozása időtartamának mértéke, annak indokoltsága, valamint a jogtalan korlátozás esetére nyújtott jogorvoslati jog és egyéb jogkövetkezmények meghatározása és azok megfelelése.”

„Tekintettel arra, hogy az eljárásban az Alkotmánybíróság önkormányzati közszolgálati feladat ellátását végző személy intézkedési jogosultságának alkotmányosságát vizsgálta.”

„A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, „454, 456.]

„A korlátozás súlya mindezek alapján nem áll arányban a hatósági feladatellátás biztosításában megjelenő alkotmányos céllal. Az aránytalanságot a vizsgált esetben két körülmény különösen jelentőssé teszi. Az egyik: az alapjogi korlátozás feltevésén alapul, nevezetesen azon, hogy az elnyert válasz hozzájárul a közterület-felügyelői tevékenység eredményességéhez. A megfelelő eljárásjogi szabályozás nélküli kényszerítés a megkérdozett és emiatt feltartóztatott személyt érdeminek tűnő, ám valótlan tájékoztatásra szoríthatja, ami a saját személyi szabadságának korlátozását megszünteti ugyan, de a hatósági feladatellátáshoz segítséget nem ad, esetleg éppen hátráltatja azt. A másik releváns körülmény abban ragadható meg, hogy az alapjogi korlátozás jogsértő magatartást nem tanúsító, ügyfélnek vagy szabálysértést elkövetőnek nem minősülő személyt érint. Az Alkotmánybíróság rámutat: alkotmányos cél elérése érdekében a személyi szabadság szükséges és ezen túlmenően arányos törvényi korlátozására általában akkor kerülhet sor, ha azt a korlátozással érintett személy jogsértő magatartása vagy cselekménye, illetőleg kényszerítő ok vagy nyomós közérdek alátámasztja, illetve indokolja. Ilyen feltételek hiányában az Alkotmánybíróság az alapjog korlátozását általában alkotmányellenesnek minősíti.”

Az Állampolgári Jogok Országgyűlési Biztosának az **OBH 3078/2008**-as számú ügyben kiadott 2008. szeptember 30-án keltezett, Dr. Szabó Máté s.k. aláírással ellátott, a BKV Zrt. jegy- és bérlet ellenőrzési, valamint pótdíjkövetelés- érvényesítési gyakorlatával kapcsolatosan indított átfogó vizsgálat eredményeit, megállapításait tartalmazó jelentését (2007.01.01.2008.08.30. időszakra vonatkoztatva) megállapította többek között, hogy:” (nem volt Üzletszabályzat, holott vasúti tv. írja elő)”

„A kérdés kapcsán szeretném hangsúlyozni azt is, hogy az utazási jogosultság ellenőrzése során a BKV Zrt. munkatársai nincsenek az utasokkal szemben fölérendelt helyzetben, hanem pusztán egy szerződés teljesítését ellenőrzik. Még az ellenőrzés és a pótdíjazás lehetősége sem jelenti azt, hogy az e feladatot ellátó személyek hatósági jogkört gyakorolnak, hiszen a szolgáltató BKV Zrt. is ugyanolyan magánfél a szóban forgó szerződések tekintetében, mint a szolgáltatását igénybe vevő utasa. A magyar jogrendszerben hatósági jogköre az állami és önkormányzati szerveknek van, magánszemélyek igazoltatására pedig a rendőrség jogosult, **magánjogi jogalanyok hatósági jogkört nem gyakorolhatnak.**”

Valamint hivatkozom az **AJB – 188/2011** számú ügyben kiadott 2011. június 17-én keltezett, Prof. Dr. Szabó Máté s.k. aláírással ellátott, a visszatartási jog tartalmával kapcsolatban alapvető joggal összefüggő visszasság gyanúja miatt indított átfogó vizsgálat eredményeit, megállapításait

tartalmazó jelentésre – melynek most csak fontosabb részleteit idézem:

3. oldal: „A jegyellenőri állomány jogállását tekintve közfeladatot ellátó személy, így nem rendelkezik hatósági jogkörrel, a személyes szabadságot nem korlátozhatja, kényszerintézkedést nem alkalmazhat. „

6. oldal: „Az Alkotmánybíróság 66/1991. (XII. 21.) AB határozatában kiemelte, hogy a személyes szabadság alkotmányos alapjogát törvény az Alkotmány megengedő rendelkezése folytán korlátozhatja. Az egyes korlátozható rendelkezések azonban csak akkor fogadhatók el alkotmányszerűnek, ha az általuk elérni kívánt és alkotmányosan elismert célhoz képest a korlátozás szükségszerű és arányos.”

Esetemben, azáltal, hogy érvényes jeggyel utaztam és kijáratnál ellenőrzésre átadtam a jegyem, majd anélkül, hogy megvártam volna a jegyem visszavételét továbbmentem – vizsgálva az alkotmányos jogom korlátozásának lehetőségét egyértelmű az előbb hivatkozott AB határozatban foglaltak alapján is, hogy egyik feltételnek sem felel meg az a magatartás, mellyel szabad mozgásomban korlátozott a jegyem megvárására, a fizikálisan is megállásra, várakozásra késztető sértett.

Az előbbi AB határozatban foglalt aránytalansággal kapcsolatos egyik körülmény, itt is előfordul: feltételezésen alapult, hogy azért nem vártam meg a jegyellenőrzés végét, mert esetleg érvénytelen a jegyem. A másik fontos körülmény, hogy nem tanúsítottam semmilyen jogsértő magatartást, mindent betartottam abból, ami az Utazási Feltételekben előírás volt számomra, mint a BKV Zrt. szolgáltatását igénybe vevő utasra nézve. Ez alapján egyértelmű a velem szembeni szabad mozgás korlátozása.

Az Alkotmányban biztosított szabad mozgásomban korlátozott a sértett – így alkotmányellenesen állapította meg a Kúria, hogy jogszerű volt a sértett eljárása, ugyanis ha egy eljárás alkotmányos jogot sért, az nem lehet jogszerű eljárás. Álláspontom szerint semmilyen alkotmányos cél nem fűződik ahhoz, hogy ellenőrzést követően a részemre már használhatatlan jegyem visszaadják/visszavegyem, amely miatt az Alkotmányban rögzített szabad mozgásomban korlátozhatnának, sem arányban nincs vele.

Ennek ellenére- jogszabállyal, Alkotmánnyal ellentétesen minősítette a Kúria jogszerű eljárásnak a feltartóztatásomat, legalizálva az alkotmányellenességet.

Ezzel is alkotmányos jogomban sértett a Kúria, ezáltal is felmerül a tisztességes eljáráshoz való jogom korlátozása.

Alkotmányellenes jogszabályok

A Kúria felülvizsgálata során hivatkozott a jegyellenőrök eljárását szabályozó előírások, - mint a 2/2006. számú Szakszolgálatvezetői rendelkezés, munkaköri leírás és az Etikai és Viselkedési Kódex és az utasok számára megismerhető Utazási Feltételek – alkotmányellenesek olyan tekintetben, hogy az Alkotmány 2.§ (1) bekezdésében is megfogalmazott jogbiztonság alapelveivel ellentétesen lettek meghatározva/kerültek megfogalmazásra. Az Alkotmánybíróság a 9/1992 (I.30.) AB határozatban leszögezte: ” A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam- s elsősorban a jogalkotó- kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.”.

A hivatkozott szabályzatok ennek az alaptörvényi kritériumnak nem tesznek eleget, mert a BKV Zrt. által kiadott hivatkozott szabályzatok esetében a BKV Zrt. mulasztásában megjelenő alkotmányellenességet idézett elő, amikor nem tett eleget azon jogalkotói feladatának, hogy a szabad mozgás korlátozása vonatkozásában nem tartalmazza a korlátozásra vonatkozó pontos meghatározásokat. Valamint nem tartalmaz pontos megfogalmazást a jegyellenőrzés tényére

vonatkozóan sem, nem szabályozza egyértelműen.

Ahogy a 13/2003-as AB határozat egyértelműen fogalmaz az önkormányzati közzszolgálati feladat ellátását végző személyre vonatkozó rendelkezések pontos leírásával kapcsolatosan, vagyis - az Alkotmány rendelkezéséből fakadóan - tartalmaznia kell a korlátozás okát, továbbá meg kell határoznia az adott korlátozási formának megfelelő eljárást. Fontos a mozgás- és személyi szabadság korlátozása időtartamának mértéke, annak indokoltsága, valamint a jogtalan korlátozás esetére nyújtott jogorvoslati jog és egyéb jogkövetkezmények meghatározása és azok megfelelősége. Figyelembe véve az arányossági kritériumokat és a korlátozásra vonatkozó szabályozással kapcsolatos AB határozatban foglaltakat, még ha szerepelne is a rendeletben, hogy a jegyét átadó utast az ellenőr feltartóztathatja pusztán azért, hogy a jegyét várja meg, akkor sem lenne egyértelműen alkotmányos a szabályozás, mert hivatkozva Tóth Gábor Attila „A személyi szabadsághoz való jog az Alkotmányban” tanulmányában leírtakra:

„ Önmagában nem teszi alkotmányossá a szabályozást, ha a törvény megállapítja a szabadságkorlátozás okát és egyéb feltételeit. A törvénybeli oknak tartalmilag is összhangban kell lenni az alkotmánnyal”. Valamint : ” Az emberi jogi egyezményből ugyanis mindenekelőtt az következik, hogy a személyi szabadság korlátozására az emberek számára megismerhető, közérthető és pontosan meghatározott jogi szabályok alapján kerüljön sor, és a jogalkalmazó szerveknek ne legyen lehetőségük arra, hogy előre meghatározott és nyilvános szabályozás hiányában hozzanak döntést.

Amennyiben a törvényekre vonatkozóan érvényesek a fent hivatkozott alkotmányossági kritériumok, akkor az alacsonyabb rangú szabályozásra nézve is érvényesnek kell lenniük.

A 3/2003-as AB határozatban az Alkotmánybíróság az önkormányzati közzszolgálati feladat ellátását végző személyre vonatkozó rendelkezések pontos leírásával kapcsolatosan fogalmazza meg a rendelkezések tartalmára vonatkozó kritériumokat, azonban ezeket a megfogalmazásokat, kritériumokat nemcsak erre az egy rendelkezésre kell irányadónak tekinteni, hanem a jogbiztonság elvéből adódóan Magyar Köztársaság területén általánosságban alkalmazott rendelkezések vonatkozásában.

Vagyis ez vonatkozik a jegyellenőrök munkavégzését szabályozó rendelkezésekre és az Utazási feltételekre is, hogy egyértelműen kell megfogalmazni és ki kell térnie a személyes szabadság - szabad mozgás alkotmányos jogok korlátozásának alkotmányos kritériumaira. Ez azonban a Kúria részéről hivatkozott BKV Zrt. által kiadott szabályzatokból hiányzik.

Ezáltal a jogbiztonság és a személyes szabadság / szabad mozgás – és annak korlátozására – vonatkozó alkotmányos jogot sért.

Ez alapján a Kúria a döntés indoklása során alkotmányellenes szabályzatra hivatkozott. ||

Itt jegyzem meg, hogy nemcsak az Alkotmány foglalkozik a jogbiztonsággal, hanem az Emberi Jogok Európai Bírósága (Strasbourg Bíróság) a Sunday Times ügyben kimondta, hogy:” egy normát nem lehet „jog”-nak tekinteni addig, amíg olyan elégséges precizitással meg nem fogalmazzák, mely lehetővé teszi, hogy az állampolgár ehhez tudja igazítani a magatartását, képes legyen előre látni – ha szükséges megfelelő tanács segítségével – a körülményekhez képest ésszerű mértékig azon következményeket, amelyekkel egy adott magatartása együtt járhat.”

Megjegyzem még, hogy a Kúria végzésének indoklása 7. oldal 3. bekezdésben található megállapítás jogállamisággal összeegyeztethetetlen, miszerint a kar felemelése a jegyellenőrzést követően történt volna, akkor a korábbi Btk. 329. § (1) bekezdés utolsó fordulatában írt elkövetési magatartással megvalósított korábbi Btk. 330. § (1) bekezdés szerinti bűncselekménynek minősülne, ugyanis a törvényi tényállásban leírt cselekmény és a Btk. hivatkozott §-ában büntetni rendelt cselekmény között semmilyen kapcsolat, összefüggés nincs, mivel nem volt vád tárgyává téve az a cselekmény, amelyet a Btk. 329. §. (1) bekezdése valamint a 330. § (1) bekezdése tartalmaz.

A Kúria ezzel a kijelentésével is megsértette az alkotmányos szintre emelt nullum crimen sine lege elvet (Alkotmány 57. § (4) bekezdés), mely szerint „Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.” (3077/2012 (VII.026.) AB határozat). Valamint ugyanebben a határozatban azt rögzíti az alkotmánybíróság, hogy:” Ugyanis azon magatartások bűncselekménnyé nyilvánítása, melyek a törvényi tényállás megfogalmazása és tiszta nyelvi értelme szerint nyilvánvalóan kívül esnek az adott tényálláson, a nullum crimen elv alapján csak a vonatkozó törvényi tényállás törvényhozás általi módosítása útján lehetséges, és nem a bírói gyakorlat által ezekre való kiterjesztéssel”

Ezáltal pedig a tisztességes eljáráshoz-való jogomban sértett.

Ezúton nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Pécel, 2015.06.25.

Tisztelettel:

Mellékletek:

Kúria Bfv. III. 1.512/2014/6. számú végzése	-	5	lap
Megismételt eljárás I. fokú ítélete	-	5	lap
Megismételt eljárás II. fokú határozata	-	3	lap
2/2006. számú Szakszolgálatvezetői rendelkezés	-	3	lap (2008.08.01-jén hatályos)
Munkaköri leírás	-	2	lap (2008.08.01-jén hatályos)
Etikai és Viselkedési Kódex	-	13	lap (2008.08.01-jén hatályos)
Utazási Feltételek	-	7	lap (2008.08.01-jén hatályos)
OBH 3078/2008. számú jelentés	-	7	lap